ŚNIADANIE, czyli ZJADANIE

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

ŚNIADANIE to jedno z naszych najstarszych słów. Pochodzi od czasownika – obecnie już zapomnianego, ale powszechnie używanego jeszcze w XIX w. – ŚNIADAĆ, który zanim zaczął oznaczać ‘jeść śniadanie’, znaczył po prostu ‘zjadać’. ZJADAĆ i ŚNIADAĆ to dwie wersje tego samego słowa, czasownika wielokrotnego pochodzącego od prasłowiańskiego *sъn-ěsti ‘zjeść’ (zresztą w staropolszczyźnie czasownik ZJEŚĆ też miał swojego bezdźwięcznego odpowiednika ŚNIEŚĆ). Dawny przedrostek *sъn- w większości wyrazów rozwinął się w z- (przed spółgłoskami bezdźwięcznymi w s-), ale w nielicznych słowach – takich jak ŚNIADANIE – zachował najstarszą postać śn-. Samo ŚNIADANIE oznaczało najpierw po prostu ‘zjadanie’, czyli ‘to, że się coś zjada’, a później ‘to, co się zjada’. O tym, że poranny posiłek zawsze był uznawany za najważniejszy, świadczy między innymi jego nazwa: to właśnie ten posiłek nosi nazwę ŚNIADANIE (ZJADANIE), a nie żaden z pozostałych w ciągu dnia.